

Gruppe: 1

FCI rasenr: 156

FCI dato: 24.06.1987

NKK dato: 22.11.2012

COLLIE LANGHÅRET

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 1
FCIs RASENR.: 156
Original: 13.10.2010
Revidert: 22.11.2012 GB

RASEBESKRIVELSE FOR COLLIE LANGHÅR

Bruksområde: Fårehund

Kort historikk: Collie korthår og langhår er lik bortsett fra pelslengden. Man tror de har utviklet seg fra hunder romerne hadde med seg og som paret seg med lokale hunder. Den langhårede collien er en noe forfinet utgave av den originale arbeidscollien, den skotske fårehunden som den har blitt avlet ut fra i minst hundre år. Mange kan fremdeles gjøre samme arbeid, om de blir gitt sjansen. Til tross for sin skjønnhet skal collien fremdeles være en brukshund.

Storbritannia

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Helhetsinntrykk: Framstår som en hund med stor skjønnhet, står med uanfektet verdighet, ingen deler er ute av proporsjon med helheten. Fysisk sterk og aktiv, uten klumpethet og uten spor av grovhet. Uttrykk av største viktighet. Det oppnås med perfekt balanse og kombinasjon mellom skalle og snuteparti, størrelse, fasong, farge og øyeplassering, samt korrekt plasserte og bårne ører.

**Adferd/
temperament:** Vennlig innstilling uten spor av nervøsitet eller aggresjon. En god selskapshund,- vennlig, munter og aktiv, snill mot barn og andre hunder.

Hode: Proporsjoner i hodet er av største betydning og må stå i forhold til hundens størrelse. Sett både forfra og fra siden ligner det en stump, tørr kile med myke konturer. Sidene skrår gradvis og mykt av fra ørene til den sorte snutespissen. Sett i profil er skalle og snuteparti parallelle og like lange, delt av stoppet. Senter i et korrekt stopp ligger midt mellom de innerste øyekrokene og er hodets midtpunkt. Skallen fra øyebryn til undersiden av kjeven er aldri overdreven dyp.

Skalle: Flat

Stopp: Lett, men merkbart

Nesebrusk: Alltid sort, velutviklet.

Snuteparti: Den flate, godt rundete snuten er butt, aldri firkantet

Kjever/tenner: Kraftige kjever, underkjeven tydelig. Tenner av god størrelse. Perfekt, jevnt og fulltallig saksebit, - dvs overtennene ligger tett over undertennene og står loddrett i kjeven.

Kinn: Ikke framtreddende kinnben

Øyne: Et svært viktig trekk som gir det søte uttrykket. Middels store (aldri veldig små) noe skrå, mandelformede, mørk brune, unntatt hos blue merle hvor de ofte (ett eller begge, eller delvis) er blå eller blåflekkete. Uttrykket er fullt av intelligens, med et kvikt, våkent blick når de lytter.

<u>Ører:</u>	Små, ikke for tettsittende på toppen av skallen, heller ikke for vidt plasserte. I hvile bæres de bakover, men oppmerksom bringes de framover og bæres halvt stående, dvs med omtrent 2/3 stående og den øvre 3-delen vippet naturlig framover, under horisontalplanet.
<u>Hals:</u>	Godt muskelsatt, kraftig, ganske lang, godt buet.
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Skulder:</u>	Skråstilt og velvinklet.
<u>Albue:</u>	Vender verken inn- eller utover.
<u>Underarm:</u>	Rett og godt muskelsatt, med moderat, rund benstamme.
<u>Poter:</u>	Ovale, tykke tredeputer, velvete, godt sluttede tær.
<u>Kropp:</u>	Noe lengre enn høyden.
<u>Overlinje:</u>	Fast
<u>Lend:</u>	Stiger lett
<u>Bryst:</u>	Dyp, ganske bred bak skuldrene, godt buede ribben.
<u>Hale:</u>	Lang, halebenet rekke minst til hasen. Bæres lavt når i ro, men med en lett bue oppover i tuppen. Kan bæres høyt når opphisset, men aldri inn over ryggen.
<u>Baklemmer:</u>	
<u>Lår:</u>	Godt muskelsatt
<u>Knær:</u>	Godt vinklet
<u>Underlår:</u>	Tørt og senet
<u>Haser:</u>	Lave, kraftige.
<u>Poter:</u>	Som forpotene, bare litt mindre velvete.
<u>Bevegelser:</u>	Tydelig karakteristisk for rasen. En sunn hund har aldri albuer som peker utover, men beveger seg likevel med forbena ganske tett sammen. Fletting, kryssende forben eller rullende bevegelser er svært uønsket. Bakbena sett bakfra er parallelle fra hasene til bakken, men ikke for trange. Sett fra siden frie bevegelser. Bakbena er kraftfulle med mye driv. Et relativt langt steg er ønskelig, det virker lett og uanstrengt. Absolutt sunnhet er viktig.
<u>Pels:</u>	Passer kroppens kontur, svært tett. Dekkpelsen er rett og kjennes hard, underpelsen er myk, ullen og tett så den nesten skjuler huden. Manke og beheng rikelige, ansikt og maske glatt, ørene glatte ytterst, men mer

langhåret mot roten, forbena rikelig beheng, bakbena over hasene med rikelig beheng, men glatt fra hasen og ned. Rikelig pels på halen.

Farge:

Sobel, sobel og hvit, tricolor og blue merle.

Sobel: alle nyanser fra lys gull til dyp mahogny, eller skygget sobel. Lys stråfarget eller kremfarget høyst uønsket.

Trikolor: overveiende sort med dype tan tegninger på ben og hode. Rustfarge i den sorte dekkpelsen høyst uønsket.

Blue merle: klar sølvblå flekket og marmorert med sort. Dype tan tegninger foretrekkes, men mangel på tan skal ikke trekkes for. Store sorte tegninger, skifer farge eller rustfarget skjær til dekkpels eller underull er svært uønsket. Alle farger skal ha de typiske collie tegningene i større eller mindre grad. Følgende tegninger er ønskelig: hvit krage, hel eller delvis, hvitt skjortebryst, hvite ben og poter, hvit haletipp. Bliss på snute eller skalle eller begge. **Helt hvit eller for det meste hvit er høyst uønsket.**

Størrelse og vekt:

Mankehøyde:

Hannhunder: 56 – 61 cm

Tisper: 51 – 56 cm

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

Diskvalifiserende feil:

- Aggressiv eller for sky
- Tydelige tegn på fysiske eller psykiske defekter

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

*) I henhold til norsk lov er halekupering og fjerning av sporer forbudt.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub,